



چهارشنبه 5 اردیبهشت 1397 - 8 شعبان 1439 - 25 آوریل 2018

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)
آمریکا پس از سرخوردگی در جریان گروگان‌گیری؛ گری جاسوسانش در سفارت این کشور از سوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام و ناامیدی از پیروزی در این جریان به وسیله فشار سیاسی و تحریم اقتصادی، درصدد حل این قضیه از طریق نظامی برآمد. دولت کارتر بر اساس نقشه‌های؛ ای بسیار محرمانه جهت آزادی گروگان‌ها؛ در 5 اردیبهشت سال 1359 شمسی با تعدادی هواپیمای نظامی و 20 هلی‌کوپتر، حمله خویش را به ایران تازه از بند رها شده، آغاز کرد. این هواپیماها و هلی‌کوپترها که حامل موتورسیکلت، جیب نظامی، توپ، مسلسل و مهمات لازم بودند، در صحرای طیس فرود آمدند تا از آن مکان، عملیات آزادسازی گروگان‌ها را آغاز نمایند. با وجود تجهیزات فراوان، کماندوهای ماهر و آموزش دیده، برنامه‌ریزی دقیق حمله، عدم وجود مانع و غفلت نیروهای اطلاعاتی ایران، این بار دست غیبی امداد الهی از آستین شن‌های صحرای طیس بیرون آمد و شکستی سخت و مفتضحانه را نصیب ابرهه‌ای؛ صفتان آمریکایی کرد. ماجرای طیس یکی از رسواترین شکست‌های؛ توطئه‌های؛ امپریالیسم آمریکا علیه انقلاب اسلامی ایران است. بدون شک حادثه طیس و شکست مزدوران آمریکایی علی‌رغم مجهز بودن به پیشرفته‌ترین وسایل و تجهیزات روز، یکی از معجزات بزرگ قرن به شمار می‌آید. واقعه این روز، نه تنها یک اتفاق ساده، زودگذر و فراموش‌شدنی نبود، بلکه تمثیلی است ماندگار و همیشگی برای کسانی که با چشم دل خویش، جز آنچه هست می‌بینند و تذکری است برای اثبات قدرت تامة الهی و سستی کید دشمنان خدا.

ابوالعباس احمد بن محمد اشبیلی معروف به ابن رومیّه محدث، گیاه‌شناس و داروشناس مسلمان در شهر اشبیلیه، پایتخت مسلمانان در اندلس به دنیا آمد. پس از تحصیلات مقدماتی، از دانشمندان و محدثان بزرگ عصر خود، حدیث فراگرفت و همزمان با تحصیل علوم دینی، به پژوهش در علم گیاه‌شناسی نیز همت گماشت. ابن‌رومیّه علاوه بر مطالعه و شناخت ویژگی‌های گیاهان و انجام سفرهای تحقیقاتی در این زمینه، کتاب‌هایی نیز تألیف کرد که مقاله فی ترکیب الادویه و تفسیر اسماء الادویه المفردة از آن جمله‌اند. وفات ابن رومیّه در سال 637 ق در 76 سالگی واقع شد.

تولد "ابن رومیّه" محدث و گیاه‌شناس مسلمان (561 ق)

ابوالعباس احمد بن محمد اشبیلی معروف به ابن رومیّه محدث، گیاه‌شناس و داروشناس مسلمان در شهر اشبیلیه، پایتخت مسلمانان در اندلس به دنیا آمد. پس از تحصیلات مقدماتی، از دانشمندان و محدثان بزرگ عصر خود، حدیث فراگرفت و همزمان با تحصیل علوم دینی، به پژوهش در علم گیاه‌شناسی نیز همت گماشت. ابن‌رومیّه علاوه بر مطالعه و شناخت ویژگی‌های گیاهان و انجام سفرهای تحقیقاتی در این زمینه، کتاب‌هایی نیز تألیف کرد که مقاله فی ترکیب الادویه و تفسیر اسماء الادویه المفردة از آن جمله‌اند. وفات ابن رومیّه در سال 637 ق در 76 سالگی واقع شد.

آغاز حفر کانال سوئز بین دریای سرخ و دریای مدیترانه (1859م)

طرح اتصال دریای سرخ و دریای مدیترانه، به روزگار باستان باز می‌گردد و گفته می‌شد که این طرح، اولین بار در زمان حکومت هخامنشیان عملی گردید. اما این کانال پس از چندی در زیرشن‌های بیابان پرشد و آثارش از میان رفت. بیش از 23 قرن بعد، اوج‌گیری رقابت‌های انگلستان و فرانسه در قرن نوزدهم و تلاش هر کدام از آنها در برتری؛ جویی نظامی - تجاری باعث شد تا بار دیگر این طرح عنوان شود و این بار فرانسه به عنوان یک قدرت صنعتی - نظامی و در حقیقت به عنوان یک دولت استعماری درصدد برآمد تا ساخت این کانال را عملی سازد. ازاین رو، طرح حفر کانال در سال 1854م توسط یک مهندس فرانسوی به نام فردیناند دول تهیه شد و کار حفر آن از 25 آوریل 1859م آغاز گردید. در این میان، از آن جا که بین فرانسه و انگلیس، رقابت آشکاری در میان بود، انگلستان از ارائه هر نوع کمک به فرانسه مضایقه نمود، چرا که حفر کانال به قدرت فرانسه می‌افزود. بنابراین فرانسویان بدون کمک از هیچ کشوری به تنهایی اقدام به این کار نمودند و ظرف مدت ده سال، با هزینه‌ای؛ ای بالغ بر چهارصد میلیون فرانک، این پروژه را به اتمام رساندند. طول این کانال حدود یکصد و هفتاد کیلومتر، عرض آن 60 متر و عمیق‌ترین نقطه آن، 22 متر عمق داشت که بعدها وسعت بیشتری یافت به طوری که عرض آن به 200 متر رسید. کانال سوئز در 17 نوامبر 1869م طی تشریفات گسترده با حضور امپراتور فرانسه و عبور کشتی حامل وی، افتتاح شد. علت حفر کانال سوئز توسط فرانسه این بود که در آن زمان، سرزمین مصر تحت استعمار فرانسه قرار داشت و با حفر این کانال، راه ارتباط دریایی اروپا به طرف ساحل شرقی قاره آفریقا و شبه قاره هند و شرق آسیا بسیار کوتاه گردید. کانال سوئز در حدود 85 سال در دست بیگانگان بود و در نهایت در 26 ژوئیه 1956م توسط جمال عبدالناصر رئیس‌جمهور وقت مصر، ملی اعلام شد که

باعث حمله ارتش؛رلم&هاي فرانسه، انگلستان و رژیم صهیونیستی به مصر و اشغال کانال گردید. با این حال نیروهای مهاجم پس از چندی از کانال عقب؛رلم&نشینی کردند و کانال سوئز کاملاً تحت اختیار مصر درآمد. کانال سوئز همه ساله سود سرشاری از محل اخذ مالیات از کشتی؛رلم&های عبوری، نصیب دولت مصر می؛رلم&سازد.